

DIST Digital Storytelling for Spreading and Promoting
Entrepreneurship
(Promocja przedsiębiorczości poprzez wideo-historie biznesowe)

Projekt numer: 2015-1-IT01-KA202-004621

Rezultat 3: 1/A5

**PRZEWODNIK
„OPOWIADANIE HISTORII DO CELÓW
SZKOLENIOWYCH”**

STRESZCZENIE

Pratika

Streszczenie zawiera podsumowanie głównych tematów zawartych w Przewodniku „OPOWIADANIE HISTORII DO CELÓW SZKOLENIOWYCH”. Streszczenie jest pewnego rodzaju przeglądem treści Przewodnika, nie jest ono jednak przeznaczone do zastąpienia podręcznika, ale ma służyć jako ułatwienie dla czytelników, poprzez skierowanie ich do tematów, które ich najbardziej interesują, a które można pogłębić tylko poprzez wykorzystanie Przewodnika, ponieważ zawiera on również praktyczne przykłady i lekcje, które nie zostały tutaj opisane.

Projekt DIST

DIST to projekt mający na celu przeszkolenie przedsiębiorców i aspirujących przedsiębiorców za pomocą wywiadów wideo-narracyjnych do wykorzystania w wielu kontekstach edukacyjnych i adresowanych do wyżej zdefiniowanego społeczeństwa poprzez wykorzystanie podejścia narracyjnego (opowiadania historii). Projekt DIST realizowany jest dzięki współpracy sześciu partnerów z czterech krajów (Włochy, Polska, Rumunia, Hiszpania).

Struktura przewodnika

Celem przewodnika "OPOWIADANIE HISTORII DO CELÓW SZKOLENIOWYCH" jest dostarczenie nauczycielom/szkołącym wskazówek, które pozwolą na wykorzystanie, za pomocą opowiadania historii, wywiadów wideo (wyprodukowanych w ramach projektu DIST, którego bohaterami są innowacyjni, odnoszący sukcesy przedsiębiorcy) w szkoleniu przedsiębiorców i aspirujących przedsiębiorców.

Przewodnik ten jest pośrednio adresowany do przedsiębiorców za pośrednictwem trenerów i konsultantów, którzy z nimi pracują.

Co to znaczy być przedsiębiorcą?

Przedsiębiorca to ktoś, kto wykazuje inicjatywę organizując przedsięwzięcie, aby skorzystać z szansy i jako decydent decyduje, co, jak i ile towaru lub usługi zostanie wyprodukowane lub świadczone.

Dostarcza kapitał podwyższonego ryzyka jako podejmujący ryzyko, monitoruje i kontroluje działalność gospodarczą. Przedsiębiorca jest zwykle jedynym właścicielem, partnerem lub właścicielem większości udziałów w spółce.

Przewodnik ma na celu pracę nad życiem i umiejętnościami miękkimi, przydatnymi dla przedsiębiorców i aspirujących przedsiębiorców, aby zwiększyć ich przedsiębiorczość.

Postawy i umiejętności, które przewodnik pozwala wzmocnić

Celem tej części jest wzmocnienie wszystkich wszechstronnych zachowań i postaw przydatnych ludziom, którzy chcą rozpocząć działalność gospodarczą, aby lepiej przygotować się do wejścia na rynek pracy.

#1- Poprawianie dotychczasowych doświadczeń

Można z całą pewnością powiedzieć, że zanim przedsiębiorcy odniosą sukcesy, ważne jest, aby dużo ćwiczyć i zdobywać doświadczenie, które są niezbędne, aby wyróżnić się z tłumu.

#2- Rozwój umiejętności poprzez doświadczenie życiowe

3- Silna dyscyplina, wytrwałość i nieustępliwość

4- Pasja i pewność siebie

5- Ciekawość

6- Skłonność do ryzyka

7- Zdolność adaptacyjna i kreatywność

8- Świadomość możliwości porażki

Wartości, które przewodnik ma promować

Historie przedstawione w przewodniku mają na celu promowanie pozytywnych wartości, na które przedsiębiorcy i aspirujący przedsiębiorcy mogą wykorzystać jako inspirację do przedstawienia własnego projektu.

1. Wizja przyszłości: konieczne jest projektowanie przyszłości, a nie poddawanie się jej.
2. Innowacyjna inteligencja
3. Badania i kreatywność
4. Kultura zmian: oznacza to, że nie należy zatrzymywać się osiągnąwszy rezultaty, ale każdego dnia ponownie zaczynać od początku.
5. Wrażliwość społeczna
6. Otwartość na świat

Czym jest opowiadanie historii? Fundamentalne zasady

Opowiadanie historii nie może być po prostu zdefiniowane jako potrzeba dzielenia się historiami, ale jest to prawdziwie interdyscyplinarny obszar nauki, pracy i działania. Opowiadanie historii jest metodą wpływania na docelową publiczność, uczenia się i wzbogacania wiedzy i umiejętności. Jest narzędziem, które pozwala skutecznie dzielić się doświadczeniami i metodami pracy, ścieżką, dzięki której możliwe jest zdefiniowanie tożsamości osobistej i organizacyjnej, sposobem zarządzania konsensusem i władzą, sposobem formułowania, sprawdzania i ponownego formułowania decyzji politycznych, gospodarczych i marketingowych.

Historia opowiadania/ narracji

Krajowa Sieć Narracji definiuje opowiadanie historii jako:

Starożytna forma sztuki i cenna forma ludzkiej ekspresji. Ponieważ historia jest niezbędna dla tak wielu form sztuki, słowo "opowiadanie historii" (storytelling) jest często używane na wiele sposobów.

To wyjaśnia, czym opowiadanie historii jest dla większości z nas:

Opowiadanie historii jest interaktywną sztuką posługiwania się słowami i działaniami w celu ujawnienia elementów i obrazów opowieści, a jednocześnie pobudza wyobraźnię słuchacza.

Opowiadanie historii jest interaktywne

Opowiadanie historii polega na dwukierunkowej interakcji pomiędzy narratorem a jednym lub kilkoma słuchaczami. Reakcje słuchaczy wpływają na opowiadanie historii. W rzeczywistości opowiadanie historii wyłania się z interakcji i współpracujących, skoordynowanych wysiłków opowiadającego i odbiorców opowieści/słuchaczy.

Zasady opowiadania historii

- Historie są wynikiem tego, jak my ludzie ewoluowaliśmy, aby zrozumieć logikę naturalnego świata. Narracja jest zatem wrodzoną konstrukcją gatunku ludzkiego, więc była obecna również przed logicznym lub matematycznym myśleniem i kulturą.
- Dostrzegamy i cenimy przyczynę i skutek, a historia jest po prostu tym, czym są: przyczyna i skutek.
- Poprzez narrację umieszczamy rzeczy i wydarzenia w logicznej sekwencji, która jest dla nas tak ważna, aby zrozumieć świat.
- Dzielenie się opowieściami oznacza dzielenie się sytuacjami, emocjami, efekt odbicia daje nam moc nie tylko zapamiętywania tego, co zostało

powiedziane, ale także doświadczania tego poprzez symulowanie opowieści w naszym mózgu.

- Wartość historii nie zależy tylko od informacji, jakie są przekazywane publiczności.
- Cztery główne cele opowiadania to: zabawiać, informować, pouczać i inspirować. Połączenie wszystkich wymienionych powinno być zawsze obecne w opowieści.
- Wielu z nas uważa, że nie mamy żadnych dobrych historii, które mogłyby zainteresować lub wzbogacić innych ludzi. (ALE TO NIE JEST PRAWDA !!)
- Połączenie między opowiadaniem a aktywacją różnych obszarów w mózgu. Związek pomiędzy częściami opowieści a częścią naszych wspomnień.
- Aby zaangażować ludzi, konieczne jest włączenie do opowieści uczuć i emocji.
- Każdy ma własne historie, które można udostępniać innym, a każda historia jest wyjątkowa.
- Jeśli użyjesz opowieści, aby podzielić się historią z innymi, 65-70% tej wiadomości pozostanie we wspomnieniach słuchacza (w przypadku faktów w pamięci pozostaje tylko 5-10%).
- Wartość historii nie zależy tylko od rodzaju informacji, które przekazujemy widzom. Emocje, jakie wywołuje historia, mogą być niezwykle cenne same w sobie.

Najważniejsze elementy (tajne składniki) dobrej historii

- Pomyśl o chwili, w której twoje niepowodzenia doprowadziły do sukcesu w twojej karierze
- Znajdź interesujące rzeczy, które mogą być emocjonalnymi punktami do rozpoczęcia historii
- Podziel się z grupą swoimi kluczowymi słabymi punktami

- Dowiedz, kto będzie odbiorcą twojej opowieści i dostosuj sposób ekspresji do publiczności
- Rozwiń małe historie w głównej opowieści
- Używaj pewnych słów, które będą stanowić sugestię dla publiczności i pomogą wyobrazić sobie sytuację
- Bądź konkretny i nie przedłużaj niepotrzebnie, aby nie stracić słuchaczy
- Postaw się w określonej sytuacji
- Użyj wyobraźni, aby znaleźć rozwiązanie problemu. Zapytaj słuchacza, co zrobiłby w danej sytuacji
- Połącz historię słuchacza z historią, którą mówi narrator
- Opisz obiekt / symbol, który jest ważny w naszym życiu
- Jak pokonać przeszkody, aby osiągnąć swój cel?

Historie i umiejętności

Używanie opowieści w sposób świadomy i refleksyjny daje możliwość rozwijania umiejętności, które spełniają te cele, które agencje takie jak Światowa Organizacja Zdrowia (WHO) definiują jako umiejętności życiowe (umiejętności, których potrzebujesz, aby jak najlepiej wykorzystać życie). Według Światowej Organizacji Zdrowia (WHO) podstawowe umiejętności są następujące:

- podejmowanie decyzji;
- rozwiązywanie problemów;
- kreatywne myślenie
- myślenie krytyczne
- efektywne umiejętności komunikacji
- umiejętności interpersonalne
- umiejętności budowania samoświadomości
- empatia
- umiejętność radzenia sobie z emocjami

➤ radzenie sobie ze stresem

W jaki sposób historie i / lub tworzenie opowieści może pomóc w rozwoju tych umiejętności?

Bohaterowie opowiadań dokonują wyborów, podejmują decyzje, dokonując różnego rodzaju ewaluacji, z różnymi ścieżkami, biorąc pod uwagę różne metody podejmowania decyzji, wykorzystując historie, które możemy zdobyć na podstawie wielu doświadczeń dotyczących wyborów i decyzji, "szkoląc" nasze umiejętności.

Bohaterowie opowiadań stają w obliczu problemów, które często rozwiązują, a także rozwiązywanie problemów zakłada niesamowitą różnorodność w różnych formach narracji, które napotykaemy. Następnie, korzystając z opowiadań, możemy gromadzić repertuary zachowań, metody podejmowania decyzji, możliwe reakcje na zdarzenia i rozwiązania problemów.

Wykorzystanie metafor

Metafora jest kluczowym elementem generatywnym. Przyczynia się do tworzenia i budowy świata i rzeczywistości. Dlatego interwencja w tworzeniu i konstrukcji nowych metafor oznacza głęboką zmianę postrzegania.

Czym właściwie jest metafora? Jest to zrozumienie czegoś w kategoriach czegoś innego. Na przykład możemy mówić o toczącej się gospodarczej negocjacji w kategoriach "wojny" (to samo określenie "negocjacja" wywodzi się z pola semantycznego słowa "wojna"). Nie oznacza to, że będziemy negocjować zbrojenie lub że zamierzamy skrzywdzić naszych rozmówców, ale na przykład mamy zamiar "zdobyć grunt" podczas negocjacji. W konsekwencji metafora nie wymaga równoważności między tymi dwoma terminami (w naszym przykładzie "wojna" i negocjacje), ale wymaga możliwości użycia pojęć i terminów metaforycznych w celu wzmocnienia znaczenia słów, do których się odnosimy i tworzenia pojęć wokół nich.

Co to jest korporacyjne opowiadanie historii?

Opowiadanie korporacyjne odnosi się do wszechświata wartości, znaczeń, symboli, które opowiadają i komunikują przedsiębiorstwo ze swoimi interesariuszami. Poprzez historie możliwe jest przekazywanie emocji i wrażeń, które wzbogacają informacje rozpowszechniane w przedsiębiorstwach, a tym samym przyciągają uwagę rozmówcy, zwiększając jego zaangażowanie.

Co to jest cyfrowe opowiadanie historii?

Cyfrowe opowiadanie historii jest naturalnym postępowaniem w pisaniu i opowiadaniu historii. Cyfrowe opowiadanie historii, w jego najbardziej podstawowym rdzeniu, to praktyka używania narzędzi komputerowych do opowiadania historii. Ideą jest połączenie sztuki opowiadania z różnorodnymi multimediami, w tym grafiką, dźwiękiem, wideo i publikowaniem w sieci. Dziś korzystanie z cyfrowych opowiadań jest praktykowane w domach kultury, szkołach, bibliotekach i przedsiębiorstwach. W dziedzinie edukacji nauczyciele i ich uczniowie używają cyfrowych opowieści w wielu różnych dziedzinach i na wielu poziomach zaawansowania.

Cyfrowe opowiadanie historii nie dotyczy tylko transferu wiedzy. Każdy może wziąć udział, ponieważ każdy ma historię do opowiedzenia.

Cyfrowe opowiadanie historii jest osobistą narracją online w formacie cyfrowym. Cyfrowe opowiadanie historii może działać poza instytucjami lub organizacjami, chociaż wiele organizacji, takich jak muzea i biblioteki, używa cyfrowych opowieści, aby pomóc im osiągnąć cele związane z zaangażowaniem społeczności. Nie wymaga doświadczenia, ale to nie znaczy, że jest to łatwe. Skuteczne cyfrowe opowiadanie wykorzystuje multimedialne elementy narracji, tekstu, obrazów i dźwięku (np. muzyka, narracja). Wiele osób odkrywa cyfrowe opowiadania poprzez warsztaty dotyczące korzystania z technologii multimedialnej. Dzięki umiejętnościom, kompetencjom cyfrowym

i umiejętności czytania wyuczonych w tych środowiskach, narratorzy mogą nadal tworzyć własne historie.

Jak to działa?

Mimo, że grupy mogą współpracować przy cyfrowych opowieściach, forma jest dobrze dopasowana do projektów realizowanych przez indywidualnych użytkowników. Większość cyfrowych programów do opowiadania historii promuje pogląd, że użytkownicy o niewielkim lub żadnym doświadczeniu technicznym powinni być w stanie tworzyć cyfrowe historie. W zależności od elementów zawartych w opowieści cyfrowej, może być potrzebne urządzenie nagrywające i mikrofon, sprzęt i oprogramowanie do edytowania obrazów i wideo lub narzędzia do robienia zdjęć i nagrywania wideo. Niektóre cyfrowe aplikacje do opowiadania historii są dostępne za darmo w Internecie. Cyfrowa opowieść zaczyna się zwykle od scenariusza. Następnie narrator gromadzi bogate multimedia, aby wspierać pomysły i emocje zawarte w tym scenariuszu, w tym muzykę lub inne efekty dźwiękowe, obrazy osobiste lub ogólnodostępne, animacje lub wideo i inne elementy elektroniczne. Narrator wspólnie tworzą i edytują cyfrową historię, tworząc krótki film, zwykle trwający od dwóch do czterech minut.

Ludzie opowiadają historie, aby uczyć innych o przekonaniach i wartościach. Cyfrowe opowiadania pozwalają ludziom wyrażać się nie tylko za pomocą własnych słów, ale także za pomocą własnego głosu, budując poczucie indywidualności i "wartości" swoich dzieł. Jednocześnie cyfrowe opowieści dają ludziom możliwość eksperymentowania z autoprezentacją - opowiadając historię, która podkreśla szczególne cechy lub zdarzenia.

Użyteczność opowiadania historii do celów szkoleniowych

Aby promować odpowiednie wykorzystanie opowiadania w edukacji, konieczne jest zapewnienie ścieżki z przewodnikiem: nie chodzi tu po prostu o wstawianie

opowiadań w kontekście edukacyjnym, aby można było mówić o używaniu narracji w edukacji. Konieczne jest dokonanie pewnych rozróżnień: mówienie o edukacji opartej na zasadach opowiadania jest czymś odmiennym od mówienia o edukacji poprzez opowiadanie historii. Edukacja skoncentrowana na zasadach opowiadania jest narracją, która zawiera w sobie momenty czytania i bodźce-narracje, przewiduje działania narracyjne, może mieć ramy narracyjne i służy jako metafora budowy sensu, służy pobudzeniu zwielokrotnienia punktów widzenia i lepszemu poznaniu sytuacji. Edukacja poprzez opowiadanie oprócz wyżej wymienionych punktów dostarcza aktywne zaangażowanie w konstruowanie, produkcję i narrację opowieści grupy docelowej, zapewnia generowanie nowych metafor, innymi słowy, zapewnia aktywację narracyjną studentów. Narracja nie jest tylko używana, ale jest również przeżywana, edytowana, współtworzona.

W jakich sytuacjach?

Sytuacje, w których można zastosować opowiadanie historii:

- Edukacja (od edukacji podstawowej do uniwersyteckiej)
- Szkolenia zawodowe
- Organizacje / stowarzyszenia, które promują postawy przedsiębiorcze
- Szkolenie dla trenerów

Metody eksponowania narracji publiczności/odbiorcom:

- Obrazy
- Wykresy
- Pisana narracja
- Wizualizacje
- Słuchowe (na przykład śpiewanie ...)
- Obraz

Jakie zasady dotyczą skutecznego wideo?

Nagranie wideo, nawet bardziej niż inne medium, aby mogło być użyte, musi być technicznie dobrze zrobione.

Wywiad wideo, w którym na przykład dźwięk nie jest słyszalny, ponieważ zakłócony jest hałasem w tle, zostanie odrzucony przez widza i nie zyska dalszej wizualizacji.

Nawet jeśli warunki techniczne są dobre, czas trwania filmu wideo jest decydującym elementem pozwalającym przewidzieć i zmierzyć jego wpływ na edukację.

Te filmy, które mają służyć celom komercyjnym i które mają stać się powszechnie dostępne, muszą na ogół trwać od 1 minuty do 3 minut.

Czas trwania filmu do celów edukacyjnych może być znacznie dłuższy niż sugerowany powyżej.

W każdym przypadku należy pamiętać o limicie czasu skupienia uwagi człowieka, dlatego długość powinna wynosić około 20 minut.

Podczas szkolenia można również wykorzystać filmy dłuższe (do 1 godziny) - uwzględniające możliwość przerywania oglądania (związaną z powiązanymi działaniami) lub możliwość oglądania w częściach.

- Aparat (nawet wtedy, gdy korzystasz z aparatu w smartfonie) musi zawsze znajdować się w pozycji poziomej
- Dostosuj balans kolorów.
- Wykonuj różne ujęcia tej samej sceny.
- Alternatywne szerokie i wąskie ramy.
- Oświetlenie jest fundamentalne!
- Zwróć uwagę na ujęcia wykonywane z niewielkiej odległości.
- Uważaj na baterię!

Zasady empiryczne dotyczące edycji wideo.

- Nie edytuj razem scen, w których kamera się porusza.
- Ujęcia z rzędu powinny odbywać się pod różnymi kątami, z kątową zmianą co najmniej 45 stopni.
- Sekwencje ujęć twarzy należy nagrywać na przemian z różnych punktów widzenia.
- Zmień perspektywę podczas fotografowania budynków.
- Wstawiaj cięcia, gdy ludzie się poruszają.
- Upewnij się, że przejścia są harmonijne, unikając nagłych skoków wzrokowych.
- Im bardziej zdjęcie jest nieruchome, tym krótszy będzie jego czas trwania. Ujęcia z szybkimi ruchami mogą mieć dłuższy czas trwania.
- Ponieważ szerokie pola mają bardziej spójną treść, ich czas trwania musi być dłuższy.
- Nadaj rytm.
- Zaczynaj od szerokiego pola. Jeśli to możliwe, zaleca się rozpocząć fotografowanie otoczenia przed skupieniem się na ludziach.

Narzędzie do celów szkoleniowych dla przedsiębiorców i aspirujących przedsiębiorców: cyfrowy życiorys

Cyfrowy życiorys to krótka osobista opowieść o długości dwóch i pół minut, łącząca nagrania dźwiękowe, obrazy, sekwencje fotograficzne i / lub elementy filmowe.

Opowiada historię osoby z perspektywy jego umiejętności i zdolności, motywacji, wartości, pasji i zawodowego powołania ...

Cyfrowy życiorys to:

- historia dotycząca zawodowej sfery stworzona w formacie cyfrowym

- kreatywne narzędzie pokazujące kluczowe kompetencje (nie tylko cyfrowe)
- urządzenie oceny *ex post* procesu szkoleniowego lub oceny umiejętności
- sposób dzielenia się osobistymi i zawodowymi doświadczeniami z innymi
- proces ciągłego samodoskonalenia.

Pięciostopniowy proces cyfrowego życiorysu to:

- Robienie notatek i przygotowanie do pisania
- Pisanie / przepisywanie
- Nagrywanie
- Edytowanie
- Dzielenie się

To, co jest istotne dla warsztatu, szczególnie dla procesu znajdowania i tworzenia indywidualnej historii to przygotowanie zdjęć, aby zilustrować swoją historię. Ilość 15 do 20 z nich będzie idealną liczbą, ale nie martw się, jeśli nie masz tak wielu. Bardzo dobrą cyfrową historię można opowiedzieć z zaledwie trzech zdjęć. Ale jeśli masz, to przynieś ich jak najwięcej (maksymalnie 20).

Przed rozpoczęciem pisania ważne są następujące elementy:

- Opowiedz epizod, który podkreśla twoje osobiste / zawodowe umiejętności
- Osiągnięcia zawodowe
- Momenty zmian, które miały miejsce w życiu osobistym / zawodowym
- Krytyczne sytuacje z pozytywnymi wynikami
- Pasja, talenty, cele
- Motywacje, wartości
- Twoje mocne strony
- Życiowa lekcja, która miała na Ciebie największy wpływ
- Wizja o swojej przyszłości
- To, kim chciałbyś się stać

Kiedy zaczniesz pisać, musisz rozważyć sedno swojej historii i opisać sposób mówienia.

Utrzymuj swoją historię w sposób zwięzły: długość od 250 do 320 słów może pomóc w tworzeniu scenorysu. Możesz rozpocząć swoją historię od zdań, które przyciągają uwagę i ciekawość słuchacza (np. pytania, itp.). Opowiadając swoją historię, możesz przejść od teraźniejszości do przeszłości i przyszłości ... (historia jest jak osobista podróż narratora). Pamiętaj, aby napisać dobry początek i dobre zakończenie i unikać dramatyzmu.

Przed nagraniem należy przeczytać swój skrypt kilka razy; zrelaksuj się, nie spiesz się i mów powoli i wyraźnie. Zdjęcia muszą być prawnie twoje (z powodów związanych z prawami autorskimi) i powinny mieć osobisty związek z tobą i twoją historią. Jeśli nie masz wystarczającej ilości zdjęć, zajrzyj do kolekcji obrazów w bezpłatnym dostępie w Internecie. Ale rób to tylko wtedy, gdy jest to naprawdę konieczne: cyfrowa opowieść jest o wiele lepsza, gdy istnieje osobiste połączenie z narratorem.